

Poprawka 116
Markus Pieper
w imieniu grupy PPE

Sprawozdanie
Miroslav Poche
Efektywność energetyczna
COM(2016)0761 – C8-0498/2016 – 2016/0376(COD)

A8-0391/2017

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 1
Dyrektywa 2012/27/UE
Artykuł 1 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia wspólne ramy środków na rzecz wspierania efektywności energetycznej w Unii, aby zapewnić osiągnięcie przez Unię głównego unijnego celu zakładającego zwiększenie efektywności energetycznej o 20 % do 2020 r. oraz jej wiążącego głównego celu zakładającego zwiększenie efektywności energetycznej o **30 %** do 2030 r., a także tworzy warunki dla dalszej poprawy efektywności energetycznej po **tych terminach**. Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy, których celem jest usunięcie barier na rynku energii oraz przewyciężenie nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku, które ograniczają efektywność dostaw i wykorzystywania energii, a także przewiduje ustalenie orientacyjnych krajowych celów **i wkładów** w zakresie efektywności energetycznej na rok 2020 i rok 2030.”;

Poprawka

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia wspólne ramy środków na rzecz wspierania efektywności energetycznej w Unii, **wprowadzając zasadę „efektywność energetyczna przede wszystkim” w całym łańcuchu energetycznym, w tym podczas wytwarzania, przesyłu, dystrybucji i zużycia energii przez użytkowników końcowych**, aby zapewnić osiągnięcie przez Unię głównego unijnego celu zakładającego zwiększenie efektywności energetycznej o 20 % do 2020 r. oraz jej wiążącego głównego celu zakładającego zwiększenie efektywności energetycznej o **35 %** do 2030 r., a także tworzy warunki dla dalszej poprawy efektywności energetycznej po **2030 r., zgodnie z długoterminowymi celami Unii w zakresie energii i klimatu na 2050 r. i z porozumieniem paryskim**. Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy, których celem jest usunięcie barier na rynku energii oraz przewyciężenie nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku, które ograniczają efektywność dostaw i wykorzystywania energii, a także przewiduje ustalenie orientacyjnych krajowych celów w zakresie efektywności energetycznej na rok 2020 i rok 2030.”;

10.1.2018

A8-0391/117

Poprawka 117
Markus Pieper
w imieniu grupy PPE

Sprawozdanie
Miroslav Poche
Efektywność energetyczna
COM(2016)0761 – C8-0498/2016 – 2016/0376(COD)

A8-0391/2017

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 1 a (nowy)
Dyrektywa 2012/27/UE
Artykuł 2 – ustęp 1 – punkt 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

1a) w art. 2 dodaje się punkt w brzmieniu:

„9a) „budynek organu publicznego” oznacza do celów art. 5 budynek będący własnością instytucji rządowej na szczeblu centralnym lub innego organu publicznego na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym, i przez nie zajmowany;”;

Or. en

10.1.2018

A8-0391/118

Poprawka 118
Markus Pieper
w imieniu grupy PPE

Sprawozdanie
Miroslav Poche
Efektywność energetyczna
COM(2016)0761 – C8-0498/2016 – 2016/0376(COD)

A8-0391/2017

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 2
Dyrektywa 2012/27/UE
Artykuł 3 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

4. Każde państwo członkowskie wyznacza *swoje* krajowe **wkłady** w **unijny cel** w zakresie efektywności energetycznej na 2030 r., o którym mowa w art. 1 ust. 1, zgodnie z art. [4] i [6] rozporządzenia (UE) XX/20XX [w sprawie zarządzania unią energetyczną]. Wyznaczając **przedmiotowe wkłady**, państwa członkowskie biorą pod uwagę fakt, że Unijne zużycie energii w 2030 r. nie może być większe niż **1 321** Mtoe dla energii pierwotnej i **987** Mtoe dla energii końcowej. **Państwa członkowskie przekazują Komisji przedmiotowe wkłady w ramach swoich zintegrowanych krajowych planów w zakresie energii i klimatu zgodnie z procedurą określoną w art. [3] i [7]–[11] rozporządzenia (UE) XX/20XX [w sprawie zarządzania unią energetyczną].**”;

Poprawka

4. Każde państwo członkowskie wyznacza **orientacyjne** krajowe **cele** w **zakresie efektywności energetycznej, które łącznie są zgodne z unijnym celem** w zakresie efektywności energetycznej na 2030 r., o którym mowa w art. 1 ust. 1, **i** zgodnie z art. [4] i [6] rozporządzenia (UE) XX/20XX [w sprawie zarządzania unią energetyczną]. Wyznaczając **poziomy swoich celów**, państwa członkowskie biorą pod uwagę fakt, że unijne zużycie energii w 2030 r. nie może być większe niż **1220** Mtoe dla energii pierwotnej i **893** Mtoe dla energii końcowej.

Dla umożliwienia większego wzrostu przemysłowego i gospodarczego, obok głównych celów niniejszej dyrektywy, określonych w art. 1, stosuje się następujący mechanizm dostosowawczy:

Jeżeli dane Eurostatu dotyczące przemysłowej wartości dodanej w 2030 r. różnią się o ponad 10 % od wartości 2163,81 (w mld euro w cenach z 2013 r.),

AM\1143309PL.docx

PE614.328v01-00

to docelowy poziom końcowego zużycia energii, o którym mowa w poprzednim akapicie, dostosowuje się automatycznie w zależności od zmiany przemysłowej wartości dodanej w Unii, mierzonej przez Eurostat (w mld euro w cenach z 2013 r.) w 2030 r., zgodnie z następującym wzorem:

docelowy unijny poziom końcowego zużycia energii w 2030 r. = XXX Mtoe + 244 Mtoe (przemysłowa wartość dodana)/XXX.*

Począwszy od 2020 r., a następnie co dwa lata, Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające skorygowane szacunki dotyczące potencjalnej różnicy między zakładaną na 2030 r. przemysłową wartością dodaną, przyjętą w PRIMES, a przewidywaną wartością skorygowaną, w oparciu o zaktualizowane, rzeczywiste dane liczbowe zgromadzone przez Eurostat, oraz zawierające skorygowane szacunki dotyczące całkowitych limitów Mtoe dla końcowego i pierwotnego zużycia energii w 2030 r.

Państwa członkowskie mogą określać – z myślą o zapewnieniu sobie wystarczającej elastyczności w osiągnięciu orientacyjnych celów krajowych w zakresie efektywności energetycznej i umożliwieniu wzrostu gospodarczego oraz produkcji i aktywności przemysłowej – własne cele na podstawie energochłonności, która stanowi stosunek zużycia energii do produktu krajowego brutto (PKB).

Krajowe cele w zakresie efektywności energetycznej uwzględniają wszystkie etapy łańcucha energetycznego, w tym wytwarzanie, przesył, dystrybucję i zużycie.

Jeżeli państwo członkowskie zmierza do przekroczenia swojego krajowego celu w zakresie energii odnawialnej na 2030 r. o 3 % lub więcej, rozważa odpowiednie

dostosowanie swojego krajowego celu w zakresie efektywności energetycznej. Krajowego dostosowania dokonuje się podczas aktualizacji krajowych planów w zakresie energii i klimatu, o których mowa w rozporządzeniu (UE) XX/20XX [w sprawie zarządzania unią energetyczną].

Państwa członkowskie przekazują Komisji przedmiotowe cele w ramach swoich zintegrowanych krajowych planów w zakresie energii i klimatu zgodnie z procedurą określoną w art. [3] i [7]–[11] rozporządzenia (UE) XX/20XX [w sprawie zarządzania unią energetyczną].

Or. en

10.1.2018

A8-0391/119

Poprawka 119
Markus Pieper
w imieniu grupy PPE

Sprawozdanie
Miroslav Poche
Efektywność energetyczna
COM(2016)0761 – C8-0498/2016 – 2016/0376(COD)

A8-0391/2017

Wniosek dotyczący dyrektywy
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3
Dyrektywa 2012/27/UE
Artykuł 7

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 7

Artykuł 7

Obowiązek oszczędności energii

Obowiązek oszczędności energii

1. Państwa członkowskie muszą osiągnąć łączne oszczędności energii końcowej co najmniej równoważne:

1. Państwa członkowskie muszą osiągnąć łączne oszczędności energii końcowej co najmniej równoważne:

a) nowym oszczędnościom każdego roku od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. w wysokości 1,5 % rocznej wartości wolumenu sprzedaży energii odbiorcom końcowym, uśrednionej dla ostatnich trzech lat przed dniem 1 stycznia 2013 r.;

a) nowym oszczędnościom każdego roku od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. w wysokości 1,5 % rocznej wartości wolumenu sprzedaży energii odbiorcom końcowym, uśrednionej dla ostatnich trzech lat przed dniem 1 stycznia 2013 r.;

b) nowym oszczędnościom każdego roku od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2030 r. w wysokości 1,5 % rocznej wartości wolumenu sprzedaży energii odbiorcom końcowym, uśrednionej dla ostatnich **trzech** lat przed dniem 1 stycznia 2019 r.

b) nowym oszczędnościom każdego roku od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2030 r. w wysokości **co najmniej** 1,5 % rocznej wartości wolumenu sprzedaży energii odbiorcom końcowym, uśrednionej dla ostatnich **czterech** lat przed dniem 1 stycznia 2019 r.

Państwa członkowskie muszą nadal osiągać roczne oszczędności w wysokości 1,5 % dla dziesięcioletnich okresów po 2030 r., chyba że z przeglądu Komisji do 2027 r., a następnie co 10 lat wynika, że nie jest to konieczne do realizacji długofalowych unijnych celów w zakresie

Państwa członkowskie muszą nadal osiągać roczne oszczędności w wysokości 1,5 % dla dziesięcioletnich okresów po 2030 r., chyba że z przeglądu Komisji do 2027 r., a następnie co 10 lat wynika, że nie jest to konieczne do realizacji długofalowych unijnych celów w zakresie

AM\1143309PL.docx

PE614.328v01-00

energii i klimatu na rok 2050.

Do celów lit. b) i nie naruszając ust. 2 i 3, państwa członkowskie mogą zaliczać wyłącznie te oszczędności energii, które wynikają z **nowych** środków z zakresu polityki **wprowadzonych** po dniu 31 grudnia 2020 r. **lub ze środków z zakresu polityki wprowadzonych w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r., jeżeli można wykazać, że środki te spowodowały** poszczególne działania **podjęte po dniu 31 grudnia 2020 r. i przynoszą oszczędności.**

Wolumen sprzedaży energii zużytej w transporcie może być częściowo lub w pełni wyłączony z tego obliczenia.

Państwa członkowskie decydują, w jaki sposób obliczona wielkość nowych oszczędności ma być rozłożona w okresie, o którym mowa w lit. a) i b), o ile wymagane łączne oszczędności ogółem

energii i klimatu na rok 2050.

Oszczędności wymagane w okresie, o którym mowa w lit. b), są kumulowane i dodawane do oszczędności wymaganych w okresie, o którym mowa w lit. a), podobnie jak w kolejnych okresach po 2030 r. W tym celu i z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 państwa członkowskie mogą zaliczać wyłącznie te oszczędności energii, które wynikają ze środków z zakresu polityki, **niezależnie od tego, czy zostały wprowadzone** po dniu 31 grudnia 2020 r. **czy wcześniej, jeżeli można wykazać, że środki te spowodowały nowe działania indywidualne podjęte po dniu 31 grudnia 2020 r. i przynoszą nowe oszczędności. Państwa członkowskie mogą również zaliczać oszczędności, które przyniosły poszczególne działania podejmowane i kwalifikowalne w okresie od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2020 r., pod warunkiem że nadal przynoszą one możliwe do zweryfikowania oszczędności energii po roku 2020.**

Do celów okresu, o którym mowa w lit. a), wolumen sprzedaży energii zużytej w transporcie może być częściowo lub w pełni wyłączony z tego obliczenia.

Sprzedaż energii wykorzystywanej w transporcie, z wyjątkiem paliw wykorzystywanych w lotnictwie międzynarodowym i żegludze międzynarodowej, transporcie kolejowym, paliw stosowanych w miejskim i podmiejskim transporcie autobusowym i autokarowym oraz „alternatywnych” paliw stosowanych w transporcie [określonych w dyrektywie 2014/92/UE], uwzględnia się w pełni w obliczeniach dotyczących okresu, o którym mowa w lit. b).

Państwa członkowskie decydują, w jaki sposób obliczona wielkość nowych oszczędności ma być rozłożona w okresie, o którym mowa w lit. a) i b), o ile wymagane łączne oszczędności ogółem

zostają osiągnięte na koniec każdego okresu.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 każde państwo członkowskie może:

- a) przeprowadzać obliczenia wymagane na mocy ust. 1 lit. a), stosując wartości 1 % w roku 2014 i 2015; 1,25 % w roku 2016 i 2017; oraz 1,5 % w roku 2018, 2019 i 2020;
- b) wyłączyć z obliczeń całość lub część wolumenu sprzedaży energii wykorzystanej w rodzajach działalności przemysłowej wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE;
- c) pozwolić, by oszczędność energii w sektorach przetwarzania, dystrybucji i przesyłu energii, w tym w sprawnej infrastrukturze ciepłowniczej i chłodniczej, uzyskana w wyniku wdrożenia wymogów określonych w art. 14 ust. 4, art. 14 ust. 5 lit. b) oraz art. 15 ust. 1–6 i 9, została zaliczona na poczet wielkości oszczędności energii wymaganej na mocy ust. 1;
- d) zaliczać oszczędność energii wynikającą z działań indywidualnych nowo wdrożonych od dnia 31 grudnia 2008 r., która nadal przynosi skutki w 2020 r. i w dalszym okresie oraz może być mierzona i weryfikowana, na poczet wielkości oszczędności energii, o której mowa w ust. 1. oraz
- e) **wyłączyć z obliczeń wymaganej oszczędności energii, o których mowa w ust. 1, weryfikowalne ilości energii wytworzonej na własne potrzeby na budynkach lub w budynkach w wyniku środków z zakresu polityki wspierających nowe instalacje technologii energii odnawialnej.**

3. Wszystkie opcje wybrane na

zostają osiągnięte na koniec każdego okresu.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 każde państwo członkowskie może:

- a) przeprowadzać obliczenia wymagane na mocy ust. 1 lit. a), stosując wartości 1 % w roku 2014 i 2015; 1,25 % w roku 2016 i 2017; oraz 1,5 % w roku 2018, 2019 i 2020;
- b) wyłączyć z obliczeń całość lub część wolumenu sprzedaży energii wykorzystanej w rodzajach działalności przemysłowej wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE;
- c) pozwolić, by oszczędność energii w sektorach przetwarzania, dystrybucji i przesyłu energii, w tym w sprawnej infrastrukturze ciepłowniczej i chłodniczej, uzyskana w wyniku wdrożenia wymogów określonych w art. 14 ust. 4, art. 14 ust. 5 lit. b) oraz art. 15 ust. 1–6 i 9, została zaliczona na poczet wielkości oszczędności energii wymaganej na mocy ust. 1 **lit. a) i b)**;
- d) zaliczać oszczędność energii wynikającą z działań indywidualnych nowo wdrożonych od dnia 31 grudnia 2008 r., która nadal przynosi skutki w 2020 r. i w dalszym okresie oraz może być mierzona i weryfikowana, na poczet wielkości oszczędności energii, o której mowa w ust. 1 **lit a)**; oraz

ea) wyłączyć z obliczeń, częściowo lub w całości, sprzedaż energii zużytej w transporcie.

3. Wszystkie opcje wybrane na

podstawie ust. 2 nie mogą razem przekraczać 25 % ilości oszczędności energii, o **których** mowa w ust. 1. Państwa członkowskie stosują wybrane opcje i obliczają ich efekty oddzielnie dla okresów, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b):

a) do obliczania wielkości oszczędności energii wymaganych w okresie, o którym mowa w ust. 1 lit. a), państwa członkowskie mogą korzystać z przepisów ust. 2 lit. a), b), c) i d);

b) do obliczania wielkości oszczędności energii wymaganych w okresie, o którym mowa w ust. 1 lit. b), państwa członkowskie mogą korzystać z ust. 2 lit. b), c), d) i e), **o ile poszczególne działania w rozumieniu lit. d) nadal przynoszą weryfikowalne i wymierne skutki po dniu 31 grudnia 2020 r.**

4. Oszczędności energii uzyskane po dniu 31 grudnia 2020 r. nie mogą być zaliczane na poczet łącznych oszczędności wymaganych dla okresu od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby oszczędności wynikające ze środków z zakresu polityki, o których mowa w art. 7a i 7b oraz w art. 20 ust. 6, obliczano zgodnie z załącznikiem V.

6. Państwa członkowskie muszą osiągnąć wymaganą wielkość oszczędności wynikającą z ust. 1 poprzez ustanowienie krajowego systemu zobowiązującego do efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 7a, albo poprzez przyjęcie

podstawie ust. 2 nie mogą razem przekraczać 25 % ilości oszczędności energii **w okresie, o którym mowa w ust. 1 lit a), ani 30 % w okresie, o którym mowa w ust. 1 lit b)**. Państwa członkowskie stosują wybrane opcje i obliczają ich efekty oddzielnie dla okresów, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b):

a) do obliczania wielkości oszczędności energii wymaganych w okresie, o którym mowa w ust. 1 lit. a), państwa członkowskie mogą korzystać z przepisów ust. 2 lit. a), b), c) i d);

b) do obliczania wielkości oszczędności energii wymaganych w okresie, o którym mowa w ust. 1 lit. b), państwa członkowskie mogą korzystać **wyłącznie** z ust. 2 lit. b), c), d) i e).

4. Oszczędności energii uzyskane po dniu 31 grudnia 2020 r. nie mogą być zaliczane na poczet łącznych oszczędności wymaganych dla okresu od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

4a. Państwa członkowskie, które przekraczają wielkość oszczędności energii wymaganą w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r., mogą zaliczyć każdą nadwyżkę oszczędności na poczet oszczędności energii wymaganej na okres do dnia 31 grudnia 2030 r.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby oszczędności wynikające ze środków z zakresu polityki, o których mowa w art. 7a i 7b oraz w art. 20 ust. 6, obliczano zgodnie z załącznikiem V.

6. Państwa członkowskie muszą osiągnąć wymaganą wielkość oszczędności wynikającą z ust. 1 poprzez ustanowienie krajowego systemu zobowiązującego do efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 7a, albo poprzez przyjęcie

alternatywnych środków, o których mowa w art. 7b. Państwa członkowskie mogą łączyć system zobowiązujący do efektywności energetycznej z alternatywnymi środkami z zakresu polityki.

7. Państwa członkowskie wykazują, że w przypadkach gdy ma miejsce nakładanie się oddziaływania różnych środków z zakresu polityki lub działań indywidualnych, oszczędność energii nie jest zaliczana podwójnie.”;

alternatywnych środków, o których mowa w art. 7b, ***podejmując jednocześnie środki w celu zmniejszenia negatywnego wpływu bezpośrednich i pośrednich kosztów takich systemów na konkurencyjność Unii, w szczególności przedsiębiorców podlegających konkurencji międzynarodowej.*** Państwa członkowskie mogą łączyć system zobowiązujący do efektywności energetycznej z alternatywnymi środkami z zakresu polityki.

7. Państwa członkowskie wykazują, że w przypadkach gdy ma miejsce nakładanie się oddziaływania różnych środków z zakresu polityki lub działań indywidualnych, oszczędność energii nie jest zaliczana podwójnie.”;

Or. en